

ק:

עבד ונתן לו דמים כא ולא כתב עדיין השטר ואיירי במקום שכותבין השטר כא אי"י ב כגון שהטנו דיוכלו לחזור עד נתינת השטר וא"י והיכי קאמר סומכוס יחלוקו והא ליכא דררא דממונא ואמרין צפ"ק (דף ב:). דלא פליג סומכוס וי"ל דמייירי כגון שא"ל המוכר ב צניי עדים ועבד גדול אמרוך לן צ"כ"ה דיריגס ו עבד קטן בעשריגס דיריגס ו ולא ידעינן מה קבל מלוקח ה.

בסות מה שמעניינא הורדה לו. בשלמא א שדה א שלוקח אומר מכרת לי מ' עומרים ומוכר אומר כ' דהיינו ב עומרי גדולה וקטנה ב הוה שפיר מה שמענו הודו לו ואלא כהו ששאל סרבל גדול ומודה לו סרבל קטן אינו מודה לו כלל מה שטועני: **וּזְקָקִין אֵתָּא אֲשָׁמוּעִינִי**. וא"ת לעיל (דף נח:). דלאוקימנא זה אומר שאלוה וזה אומר שכורה ישבע ע"י גלגול אמאי לא פריג גלגול אמא לאשמועינן וי"ל דלעיל אמא לאשמועינן טובא שמגלגלין אפילו בצדכ שאינו דומה אט"ג דלא הוה כמו סוטה: **רבי מאיר היא דאמר עבד הרי הוא כממלאטיין** א. דמי. וכן ארקקעות קמי נשבעין דהא צמתינא עבד ושהה קמני וממלטלין דנקט לאפקוי שטרות דמאן דדייש רבוי ומיעוט ורבי לא ממעט אלא שטרות כדמוכח בהגזול בתרא (צ"ק דף קח:). ומדמינן כסמון שצועה גלגולה לקנות צשניי דהתם נמי איכא רבוי ומיעוט ורבי דלדאמר בהגזול בתרא (סא) ומיהו לענין קנין כסף לא הוי עבדים כממלטלין לר"מ אלא ינקינן בכסף מדנקט גבי פרה מחליף לפי שאין ינקינא בכסף וגבי שפחה המוכר צמתינא צבצרימא כסמון:

והא ר"מ איפכא שמענינא י"ה. וכרבנן א לא מני לאוקמי דהא מניא כהדיא לקמן אין נשבעין על עבדים ועל קרקעות: **דלמא אעבדים נשבעין ארקקעות י"ה**. וא"ת ומנא ליה לחלק דד' להקשות וי"ל דסמיך אמתני' דר' גפנים דמיימי כסמון דאין נשבעין על הקרקעות לר"מ ועל עבדים נשבעין כמו שמיך וכדלמא צבצרימא דמיימי כסמון וא"ת ואי ר"מ דריש צדצוי מיעוט איכי ארקקע נמי נשבעין ואי דריש כללי ופריי אעבדים נמי אין נשבעין וי"ל דדייש רבוי ומיעוט ואית ליה שום מיעוט דמוקי לה למעוטי קרקעות ולא עבדים דמאן דדייש רבוי ומיעוט צריך שני מיעוטינן למעוטי קרקעות ועבדים דלא סגי בתד מיעוטא אט"ג דנעבדים הוקשו לקרקעות כדאמר במרובה (צ"ק דף קצ: ושס"ו): **ואמר ר' יוסי בר' הנינא בענבים בו'**. גלא ר' יוסי יא להוכיח דאין נשבעין על הקרקעות מדקמני ואינן קרקע ואט"ג דפליגי דהא לענין שצת מוהו כולי עלמא דלאו כנצורות דמיין ומתולא מייב א דמיין י דמפרין צפ" ערה שנתפסמה לגוז כגוז דמי י ומיהו ר"מ פי"י י דהתם פירוש מנח דקיי"ל כהכוסן (דף קד נט: ושס"ה ושס"ו) א כרנן שמעון דלמיר אללה פירות גמורים משלם פירות גמורים ט:

רבינו חננאל פיר' ברלייפי. מחוברין כדמחברותיהן (שבת, לט') על שני קצותיו חזר, מלפני. ודחי רב הושעיה מדיי כסות קותי במתניתין, עבד קתני ולא כסות. ואמאי קתני, עבד מכרת לי גדול וכדי כסותין מריצה גדולה, הוא אומר, עבד קטן וכדי כסות עבד קטן מריצה וזו מכרת לי, חמש מונה מכרתיו לך, הנה מודה קצתה הטענה, ויכין שהוא חייב שבויה בזה וזקקין עליו ומשביעין גם על העבד, וכענין הזה שדה ביטומרי, שטועני מכרתה לי מאה אמה בערמיה משהו זו, והלא אומ' לא מכרתיו לך אלא חמישה אמה בערמיה ממה, שומצא נשבע על העומקין מן התורה ועל השדה בדיקא. והליכתא כרב ששה בחילין, ואם

כמות מה שמענו לא הורה לו ומה שהורה לו לא מענו כדאמר רב פפא ה בדיילפי הכא נמי בדיילפי קשיא ליה ה לרבי הושעיא מדיי כסות קתני עבד קתני אלא א"ר הושעיא כגון שמענו עבד בכסותו ושרה בעומריה ואכתי כסות מה שמענו לא הורה לו ומה שהורה לו לא מענו א"ר פפא ה בדיילפי קשיא ליה לרב ששת וזקקין אתא לאשמועינן חנינא ו וזקקין הנכסים שאין להן אחריות את הנכסים שיש להן אחריות לישבע עליהן אלא אמר רב ששת הא מני ר"מ היא דאמר עבדא כממלטלין דמי ואכתי מה שמענו לא הורה לו ומה שהורה לו לא מענו סבר לה כר"ג ה דתנן מענו חטים והורה שעורים פטור ר"ג ה מחייב אכתי הילך הוא אמר רבא עבדא דקמע לידיה ושרה שחפר בה בורות שיחין ומערות והא ר"מ איפכא שמעינן ליה ה דתנן גזל בהמה והוקינה עבדים והוקינו משלם כשעת הגזילה ר"מ אומר בעבדים אומר לו הרי שלך לפניך הא לא קשיא כדמחליף רבה בר אבוב ותני רבי מאיר אומר משלם כשעת הגזילה וחכ"א אומר לו בעבדים הרי שלך לפניך אלא ממאי דסבר ר"מ מקשינן קרקע לעבד מה עבד נשבעין אף קרקע נשבעין דלמא אעבד הוא הנשבעין אבל ארקקע לא לא ס"ד דתניא ה המחליף פרה בחמור וילדה וכן המוכר שפחתו וילדה י"ה אומר ברשותי וזה שותק וכה זה אומר איני יודע וזה אומר איני יודע יחלוקי י"ה אומר ברשותי וזה אומר ברשותי ישבע המוכר שברשותו וילדה לפי ה שכל הנשבעין שבתורה נשבעין ולא משלמין דברי ר"מ וחכ"א אין נשבעין לא על העבדים ולא על הקרקעות לאו מכלל דר"מ סבר נשבעין ממאי דלמא כשם קאמרו ליה כי היכי דאודית לן בקרקעות אודי לן נמי בעבדים תדע ה דתנן ר"מ אומר יש דברים שהן בקרקע ואינן בקרקע ואין חכמים מודים לו כיצד ה גפנים טעונות מסרתי לך והלא אומר אינן אלא חמש ר"מ מחייב וחכ"א יכל המחובר לקרקע הרי הוא בקרקע וא"ר יוסי בר חנינא ה ענבים העומדות ליבצר איכא בינייהו דמר סבר כ"בצורות דמיין ומר סבר לאו כבצורות דמיין אלא לעולם ה כדרבי הושעיא ודקשיא לך וזקקין איצטריך סד"א כסות עבד כעבד דמי עומרי

כסות מה שמענו לא הורה לו ומה שהורה לו לא מענו כדאמר רב פפא ה בדיילפי הכא נמי בדיילפי קשיא ליה ה לרבי הושעיא מדיי כסות קתני עבד קתני אלא א"ר הושעיא כגון שמענו עבד בכסותו ושרה בעומריה ואכתי כסות מה שמענו לא הורה לו ומה שהורה לו לא מענו א"ר פפא ה בדיילפי קשיא ליה לרב ששת וזקקין אתא לאשמועינן חנינא ו וזקקין הנכסים שאין להן אחריות את הנכסים שיש להן אחריות לישבע עליהן אלא אמר רב ששת הא מני ר"מ היא דאמר עבדא כממלטלין דמי ואכתי מה שמענו לא הורה לו ומה שהורה לו לא מענו סבר לה כר"ג ה דתנן מענו חטים והורה שעורים פטור ר"ג ה מחייב אכתי הילך הוא אמר רבא עבדא דקמע לידיה ושרה שחפר בה בורות שיחין ומערות והא ר"מ איפכא שמעינן ליה ה דתנן גזל בהמה והוקינה עבדים והוקינו משלם כשעת הגזילה ר"מ אומר בעבדים אומר לו הרי שלך לפניך הא לא קשיא כדמחליף רבה בר אבוב ותני רבי מאיר אומר משלם כשעת הגזילה וחכ"א אומר לו בעבדים הרי שלך לפניך אלא ממאי דסבר ר"מ מקשינן קרקע לעבד מה עבד נשבעין אף קרקע נשבעין דלמא אעבד הוא הנשבעין אבל ארקקע לא לא ס"ד דתניא ה המחליף פרה בחמור וילדה וכן המוכר שפחתו וילדה י"ה אומר ברשותי וזה שותק וכה זה אומר איני יודע וזה אומר איני יודע יחלוקי י"ה אומר ברשותי וזה אומר ברשותי ישבע המוכר שברשותו וילדה לפי ה שכל הנשבעין שבתורה נשבעין ולא משלמין דברי ר"מ וחכ"א אין נשבעין לא על העבדים ולא על הקרקעות לאו מכלל דר"מ סבר נשבעין ממאי דלמא כשם קאמרו ליה כי היכי דאודית לן בקרקעות אודי לן נמי בעבדים תדע ה דתנן ר"מ אומר יש דברים שהן בקרקע ואינן בקרקע ואין חכמים מודים לו כיצד ה גפנים טעונות מסרתי לך והלא אומר אינן אלא חמש ר"מ מחייב וחכ"א יכל המחובר לקרקע הרי הוא בקרקע וא"ר יוסי בר חנינא ה ענבים העומדות ליבצר איכא בינייהו דמר סבר כ"בצורות דמיין ומר סבר לאו כבצורות דמיין אלא לעולם ה כדרבי הושעיא ודקשיא לך וזקקין איצטריך סד"א כסות עבד כעבד דמי עומרי שדה כשרה דמי קמ"ל: זה אומר איני יודע וזה אומר איני יודע יחלוקי: הא מני סומכוס היא דאמר ממון המוטל בספק חולקין אימא סיפא זה אומר ברשותי וזה אומר ברשותי ישבע המוכר שברשותו וילדה בר הונא דאמר אין אמר סומכוס אפילו ברי וברי אמאי ישבע מוכר יחלוקי מביעא מודה סומכוס היכא דאיכא שבויה דאורייתא ודקטעה לידה כדברא: **בתנאי** יהמוכר וזיתיו לעצים ועשו פחות מרביעית לסאה הרי אלו של בעל הזיתים עשו רביעית לסאה זה אומר זיתיו גדלו וזה אומר ארצי גדלה יחלוקי ישטף נהר זיתיו ונתנם לתוך שדה חבירו זה אומר זיתיו גדלו וזה אומר ארצי גדלה יחלוקי: **גמ'** ה"ד אי דאמר ליה קוץ לאלתר ה אפילו פחות מרביעית נמי לבעל הקרקע אי דאמר ליה כל אימת דבעית קוץ ה אפילו רביעית נמי לבעל זיתים לא צריכא דאמר ליה סתמא פחות מרביעית לא קפדי אינשי רביעית קפדי אינשי א"ר שמעון ב בן פוי ורביעית שאמרו

השואל את הפרה פרק שמיני בבא מציעא

כסוס מה שטענו לא הודע לו. ועל כסות אחרת הודע לו ואינה מאותה שטענו: ו **בדילפי**. שצדג שלם היה ועדיין מחובר, זה אומר כסות גדולה מכרתי לך ה זה אומר כסות קטנה: **עבד גדול כסוסו**. וחסותו דמחויב שצועה משום כסות וחסותו דאעבד צלגול: **וּזְקָקִין אֵתָּא אֲשָׁמוּעִינִי**. שהממלטלין וזקקין את הקרקע לשצועה: **סניא**. צדקשין (דף כו.) נכסים שאין להם אחריות וזקקין את הנכסים שיש להן אחריות לישבע עליהן: **ר"מ היא**. לקמן צבצרימא המחליף פרה צמחור דקאמר ר"מ עבדא כממלטלין דמי ונשבע עליו. ולקמן פריך ליה אדעתא דקמני צמחני' נמי נשבעין: **פטור**. דבעינן הודאה ממין הטענה עצמה: **דקטע** לידים. להסוא עבד קטן דמודה ליה בגויה: **והא איפכא שמעינן ליה**. לר"מ דלמר עבדא כמקרקעי דמי: **הרי שן לפניך**. דקיימא לן צ"כ ה (דף נח:). קרקע אינה גזולת וכל מקום שהיא צדשות צעליה עומדת ועבד כמקרקעי דמי ואינו גזול להיומו נקנה לגזול לשלם דמיס הילכן כי אזקין צרשומיה דמריה אזקין: **הא לא קשיא**. דאיכא לשנויי כדמחליף רבי אבא בר אבוב. אלא לא קשיא ממאי דקסבר רבי מאיר ר'כו' דקתני צמחני' וכן צ' שדות וקאמר ישצע: **ולמא**. עבדא הוא כממלטלי דמי ונשבעין עליו אצל ארקקע אין נשבעין: **לפי שלל הנשבעין כסוסו** נשבעין ולא משלמין. מי שחוצצין אותו הוא נשבע להפטר מלשלם לו המוכר נשבע ליתול דכמיצ' ולקח צעליו ולא ישלם מי שעליו לשלם הוא נשבע (שטעות דף מה:). **לאו מכלל** מ' מדקאמרי ליה ולא על הקרקעות מכלל דשמעינן דלמר דאקרקעות נמי נשבעין: **שון קרקע**. מחוצרים ה:

מחייב שצועה: הרי לו קרקע. ואין נשבעין עליה: **כנצורות דמיין**. אצל קרקעות וצנצין לקרקע מודה: **עבד דמיא**. ומדא מילתא היא ולא מחייביה שצועה: **זה אומר איני יודע**. אצרימא קא ממדך דהמחליף פרה צמחור: **דקטע** לידה. דשפחה דלאו הילך הוא וממין הטענה הוא דשפחה וולדה מד גופא הוא טעין י"ל וזה הודה במקלף ור"מ אית ליה נשבעין על העבדים: **בתנאי המוכר יסיו לעצים**. שיקון אותו לשריפה ושהה אותו קרקע: **ועשו**. זימס רעים שאין כסאה שצח צניעות שמן: **הרי אלו וכו'**. טעמא מפרש בגמ': **גמ'** מן

ד"ה כנצורות. יג. טריפת. מוס' היל'ש. י. אי לא צריכי לקרקע. מוס' היל'ש. י. דלא סמך בעל חוב עליהו שצמא וליקטס. מוס' היל'ש. י. גבי דא דאמר רב יוסף ויל הב לה תמחיר דעל בוריא סוף סוף. מוס' שטעות שס. יז. והתם אליבא דרבנן פרכין לה דהלכתא כוותיהו. ריעיב'. יח הוא שייך לפלוגתא דהכא מאי קשיא ליה דלמא כרכנן כסביא ליה. מוס' שטעות שס. יח. דהוי כר"מ דקיימא לן הכי. מוס' שטעות שס. יט. אא סאה אה אס סאיתס סאיתס דחשבין להו כתלושים ופסקין התם הליכא כר"ש. מוספת תמונת נא.

מסורת הש"ס

א צ"ל לרב. דק"ס, ב לעיל ד: קדושין טו. שטעות לח: מ"ה. ג (מכורות קח:). לעיל טו. שטעות לח: מ"ה. ד צ"ק ה (ד' צ"ק לה. ו ז ח ט י יא יב יג יד טו טז יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט ל לא לב לג לד לה לו לז לח לט מ מא מב מג מד מה מז מח מט נא נב נג נד נה נו נז נח נט סא סב סג סד סה סז סח סט עא עב עג עד עה עז עח עט פא פב פג פד פה פז פח פט צא צב צג צד צה צז צח צט כא כב כג כד כה כו כז כח כט ל לא לב לג לד לה לו לז לח לט מ מא מב מג מד מה מז מח מט נא נב נג נד נה נו נז נח נט סא סב סג סד סה סז סח סט עא עב עג עד עה עז עח עט פא פב פג פד פה פז פח פט צא צב צג צד צה צז צח צט כא כב כג כד כה כו כז כח כט ל לא לב לג לד לה לו לז לח לט מ מא מב מג מד מה מז מח מט נא נב נג נד נה נו נז נח נט סא סב סג סד סה סז סח סט עא עב עג עד עה עז עח עט פא פב פג פד פה פז פח פט צא צב צג צד צה צז צח צט כא כב כג כד כה כו כז כח כט ל לא לב לג לד לה לו לז לח לט מ מא מב מג מד מה מז מח מט נא נב נג נד נה נו נז נח נט סא סב סג סד סה סז סח סט עא עב עג עד עה עז עח עט פא פב פג פד פה פז פח פט צא צב צג צד צה צז צח צט כא כב כג כד כה כו כז כח כט ל לא לב לג לד לה לו לז לח לט מ מא מב מג מד מה מז מח מט נא נב נג נד נה נו נז נח נט סא סב סג סד סה סז סח סט עא עב עג עד עה עז עח עט פא פב פג פד פה פז פח פט צא צב צג צד צה צז צח צט כא כב כג כד כה כו כז כח כט ל לא לב לג לד לה לו לז לח לט מ מא מב מג מד מה מז מח מט נא נב נג נד נה נו נז נח נט סא סב סג סד סה סז סח סט עא עב עג עד עה עז עח עט פא פב פג פד פה פז פח פט צא צב צג צד צה צז צח צט כא כב כג כד כה כו כז כח כט ל לא לב לג לד לה לו לז לח לט מ מא מב מג מד מה מז מח מט נא נב נג נד נה נו נז נח נט סא סב סג סד סה סז סח סט עא עב עג עד עה עז עח עט פא פב פג פד פה פז פח פט צא צב צג צד צה צז צח צט כא כב כג כד כה כו כז כח כט ל לא לב לג לד לה לו לז לח לט מ מא מב מג מד מה מז מח מט נא נב נג נד נה נו נז נח נט סא סב סג סד סה סז סח סט עא עב עג עד עה עז עח עט פא פב פג פד פה פז פח פט צא צב צג צד צה צז צח צט כא כב כג כד כה כו כז כח כט ל לא לב לג לד לה לו לז לח לט מ מא מב מג מד מה מז מח מט נא נב נג נד נה נו נז נח נט סא סב סג סד סה סז סח סט עא עב עג עד עה עז עח עט פא פב פג פד פה פז פח פט צא צב צג צד צה צז צח צט כא כב כג כד כה כו כז כח כט ל לא לב לג לד לה לו לז לח לט מ מא מב מג מד מה מז מח מט נא נב נג נד נה נו נז נח נט סא סב סג סד סה סז סח סט עא עב עג עד עה עז עח עט פא פב פג פד פה פז פח פט צא צב צג צד צה צז צח צט כא כב כג כד כה כו כז כח כט ל לא לב לג לד לה לו לז לח לט מ מא מב מג מד מה מז מח מט נא נב נג נד נה נו נז נח נט סא סב סג סד סה סז סח סט עא עב עג עד עה עז עח עט פא פב פג פד פה פז פח פט צא צב צג צד צה צז צח צט כא כב כג כד כה כו כז כח כט ל לא לב לג לד לה לו לז לח לט מ מא מב מג מד מה מז מח מט נא נב נג נד נה נו נז נח נט סא סב סג סד סה סז סח סט עא עב עג עד עה עז עח עט פא פב פג פד פה

שנעקרו בנזשיהן. [א] נקט הכי משום חזק שלש דל"כ הוו
עלה א: **וְלִימָא** ליה אי אנא נמי לאחרא שיש
הוה אבינא ב'ו. ¹ ויהיית קונה נטעיות קטנות דמיס מעוטין²
ולאחר שלש היו נעשות גדולות וטוענין פירות מיסין שלך ומאחר

חוק מן ההולנד. שהוא מוזיא במסיקתן ובעלירתן: **שעקרו בגושיה** עם הקרקע שביניהם שיכילו לחיות על ידו פטורין מן הערלה **בדנן** (ועלה פ"ה מ"ג) אילו שנעקר והסלע עמו אס יכול לחיות פטור ואס לאו חייב: **ולאחז שש.** כלומר אפילו נעקרו בגושיהן אלא שזו דיחולקין אלא לאחר שלש שנים ששטפן הנהר שאילו נטען מתחלה בעל הקרקע בלא גושיהן בכבר ילאו עכשו מכלל הערלה והשתא בלא מהני להו גושין בדעל היתומים מדין לאחר שלש: **אכל כבוד שלש.** גושין בדעל היתומים הוא דקשרי להו והכל שולו: **הוא קטני.** הו ויתם קדין ואל היה להן כל חורענה תומייהו יולקשין וירקא: **ליריד רבס.** שאס אלא פירקא ר' יוחנן לא היינו אומרים אחת מסבא: **המקבל למחצה:**

חֹרֵץ מִן הַהוּצָאָה: שְׂטָף נִהַר וַיִּתֵּן: אָמַר
עֹלָא אָמַר רִישׁ לִקְשִׁי לֹא שָׁנוּ אֵלָא שְׁנַעְקֵרוּ
בְּגוּשֵׁיהֶן וְלֹאֲחֹר שֶׁלֹּא אָבֵל בְּתוֹךְ שֶׁלֹּא הִכֵּל
שֶׁל בַּעַל הַיּוֹתִים דֹּאמֶר לִיה אִי אֵת נִמְעַת
בְּתוֹךְ שֶׁלֹּא מִי הוּא אֹכֵלֵת וְלִמָּא לִיה אִי אָנָּה
נִמְעִי לֹאֲחֹר שֶׁלֹּא הוּא אֹכֵלֵת לִיה כּוֹלִיה
הַשְּׁתֵּא⁶ קֹאכֵלֵת פִּלְגָּא בְּהֵרָאִי אֵלָא כִּי אֵתֵּא
בִּינָן אָמַר רִישׁ לִקְשִׁי לֹא שָׁנוּ אֵלָא שְׁנַעְקֵרוּ
בְּגוּשֵׁיהֶן וְבְתוֹךְ שֶׁלֹּא אָבֵל לֹאֲחֹר שֶׁלֹּא הִכֵּל
לְבַעַל הַקֶּרֶקֶר דֹּאמֶר לִיה אִי אָנָּה נִמְעִי לֹאֲחֹר

וקסבר אין קני ומקבל
כר ב' ו' תראה לר"י לפרש משום
קסבר אין קני רחוי להחמיר
קבל"ה מנו מחובר ומחבר מן דרין
לעשר שלא יהא פורע מן דרין
לעשר דלחמיר ה' הרי שאמ"ר השר
גורנו אס בחבוצ' דלעשר
מ"ק דרבי יהודה" דלחמיר החובר
ה' מן הנכרי עשר ונותן לו דרבי
יהודה אומר אף המקבל מ"מא"י כו'
י"ט קני"ו ולכן אין להחמיר
קבל אלא דוקא בחבוצ' החמירו
יבנ"ה כמו שחייב לעשר מדרבנן
הלוקח מן הנכרי"ה דלחמירין

א מיי פ'ד מלך
 שניס הלכה יי סממ
 עשין א טוש'עס
 קסח סקף :
 ב ג מיי ש'ס
 טוש'עס סקף א
 ד מיי פ'ו מלכות
 מעשר הל' י טוש'ע
 טוש'ע סקף שאל
 קסח:
 ה מיי פ'א מלכות
 חממות הלכה
 טוש'עס סקף ג
 ו ז מיי פ'ו מלכות
 מעשר הלכה יב
 מלך פ'י מלכות
 גולה ואדעס הל' א
 סממ עשין עג טוש'עס
 ס' שעה סקף א
 ח י מיי ש'ס
 טוש'עס סקף ג
 ט מיי ש'ס
 טוש'עס סקף א
 י מיי ש'ס

[illegible][illegible]

י. אבל כל היבא דאמרת יש קנן לגוי באי אין חיוב ההוכח אלא מדרבנן, דכפי ל' למעשה.
 וזו. ששטר בקבל. מוס' סה"ש. דאמי חזיר דקא וזלא מקבל. ענינה. ט. לגבי. מוס' סה"ש. י.
 ז. לאכול. מוס' סה"ש. וזו. והכא משמע דלגוי חזיר חיוב לעשר, י"ל דההוא. ענינה.
 ח. עשיה שבכח. מוס' סה"ש. ד' לגבי ברוך ישראל. מוס' סה"ש. טו. מלתא אחתית. מוס' סה"ש. טז.
 ימצא מ' יעברתה לו, דהו' י. מומח' למעשה. ט"א. אפי' מוס' סה"ש.

ממשלו על של נכרי ומפקד: מקבל
למחצה: כחוכר דמי. כאליו מקבלה
בדק וכן כורין לשה צין עושה וצין
אינה עושה: מליק. אנס: יש קנין.
ואי נמי אין קנין מקבל לאו כחוכר
דמי ונמי אין מוטל עליו לפטור חלקו של
נכרי דלא פורע חובצו הוא שגרשות
הנכרי גדל: שדה אנוסיו ממש.
והנכרי גולה מהם לדידה הוא
דקנסאורי רבנן דקיס בן גבויה דליידי
דחציבא עליו לא מימנעו צדיק מקבלה
למחצה וטפי על שחר ארביקא את
המעשר הזה ומקבל ליה: אבל איניש
דעלמא. אי רמיט עליה לעשורי לא
מקבל לה לא קנסאורי רבנן: ולדידה
ממאי טעמא קנסאורי. מה חטא
שקנסאורי: כדי שפסא ברה צידו.
שחור ויקנה מתוך שיקשה עליו
המעשר יטרח ויוסיף הדמים ויסלק
הנכרי ממנה. ברה ברורה ומוחזקת:
אידי ירמיה וכו'. ומשום הכי נקט
ליה הנה דדמיא להך דלעיל:
ונטעמא. חילנות ידו על הסחאונה.
אס השט יתר על הולאה יש לו
הולאה ואס הולאה יתירה על השבח
אין לו אלא שבח: בשדה העשויה
לנטעה. חילנות שיפה לאין יומר
מואריש אימא דשמואל: לא צנינא.
אמר חפץ צנינעמה שדה לבן היתה
לי: גליא אדעתך דניחא לך. ועשייתה
שדה העשויה ליטע וידו על העליונה
הוא כשאר שטלי העיר כמנהג
המדינה: הוא דאמר. רב נחמן:
כי האי קנא. דאמר לא נחלקו
צית הלל דבדר כרש' בן אלעזר:
צבית

תא לקמיה דרב א"ל זיל שום ליה א"ל לא
על התחתונה א"ל לא בעינא לסוף חזייה
ארעתך דניחא לך זיל שום ליה וידו על
רבתו של חברו ובנאה שלא ברשותו ואמר
אמר שומעין לו רב ששת אמר אין שומעין
שמאי אומרים שומעין לו וב"ה אומרים אין
בב"ש הוא דאמר כי האי תנא דתניא שומעין
שומעין בן גמליאל אומר בית שמאי אומרים
עין לו מאי הוי עלה א"ר יעקב שמאי ר' יוחנן
בבית

יורה ד' הנכרי שנה ירלו נקצנה
יהיה רגיל עוד לגזול אבל אחר
תועיל אזהרה:

ולאִפְלוּ הִי כִיּוֹן לְדָבִי דִינָא מִסְפָּקָא מֵאֵן קֹאמֶר קוֹשְׁטָא חוֹלָקִין (ב"ק ע"ז); עַד כֵּאֵן מַעֲמוֹד קוֹדֶשׁ וּלֹא אִם קִנָּה עוֹבֵד כּוֹכְבִּים קִרְקֵעַ בְּאֶרֶץ, אִין קִיטִי קוֹי לְהַפְקִיעָה מִקְדוּשָׁתָהּ שְׁלֵא תַחֲמִיד בְּמַעֲשֵׂה, יִצְרָת לָרִץ לַעֲשֵׂר (גִּיסִין מ"ז). וַיֵּדוּ עַל הַתַּחֲנוּנָה. לְעוֹל הַיְלִיָּאָה כְּשִׁיעוֹר שֶׁמֶן (כְּתוּבוֹת ע"ג).

